

Etenim non dicimus quod si Maternitas Dei præcissè, & nudè consideretur, quatenus in se est maximum Dei beneficium. Mariæ collatum, hæc potius, data optione, Virginitatem, quam Maternitatem eligeret, nam per Virginitatem gratissimum Deo sacrificium offerret, per Maternitatem vero beneficium acciperet, & Beatus est dare, quam accipere: Attamen si Maternitas Dei consideretur, vt coniuncta cum bono redemptionis, si ad hoc requireretur amittere sine peccato Virginitatem, deberet Maria illam amittere, vt maximam erga Deum, & Proximos in redemptione charitatem excereret.

Argumentum sextum: Plus amat Deus Mariam propter Maternitatem, quam propter Virginitatem: Ergo, & Maria plus debuit amare Maternitatem, quam Virginitatem. Ulterius: Maria potius eligeret Virginitatem, quam Maternitatem: Ergo potius eligeret gratiam, & quemlibet actum virtutis, quam Maternitatem. Ad argumentum, nego consequentiam, & est disparitas, quia Deus considerat dignitatem Matris, quæ est maior, quam Virginitas, ideo que Mariam plus propter illam amat: At vero Maria debebat considerare, quod per Virginitatem faciebat Deo maximum obsequium, & per Maternitatem accipiebat beneficium, ideoque debebat Virginitatem præ Maternitate eligere.

Ad

Ad id, quod additur, concessò antecedenti, nego consequentiam iuxte mea principia, nam cum Maternitas sit forma sanctificans perfectior gratia habituali, Maria non eligeret gratiam præ Maternitate. Loquendo vero iuxta aliorum sententiam; distinguo consequens: Ergo potius eligeret gratiam, quam Maternitatem, si posset carere gratia sine peccato, nego, nam tunc adhuc Maternitas esset perfectior, quam gratia, & utraque esset quid gratis acceptum à Maria: Si non posset carere gratia sine peccato, concedo, nam mallet privari Maternitate, quam Deum offendere; & in hoc sensu præferret gratiam etiam Virginitati, secus in primo. De actibus autem virtutum idem dic, quod de Virginitate respectu Maternitatis præcissè sumptus ob rationem conclusionis.

SECTIO QUARTA.

De Maria patria, Parentibus, & nature dotibus.

EA omnia, quæ titulus questionis præsefert, breviter hic peragenda sunt, quia nihil Scholastica Theologia continent, sed vel pertinent ad Theologos positivos, qui in enucleandis Scripturis versantur, & videnda omnino sunt apud Patres Maldonat. & Cornel.

in cap. 1. Mth. & 3. Luca. Vel sunt conjecturæ, & eruditiones, quas abundè invenies apud Patres Rodes *hic q. 3.* Canisium, Positum, & Spinellum. Ut vero nos aliqua brevi calamo percurramus.

Scies primo: Quod B. Virgo nata est anno à Creatione mudi 3935 nam Xptus iuxta Chronologiam P. Cornelij descriptam initio tomī in Pentat. natus est anno à mudi primordijs 3950: Et cum Virgo pepererit Xptum anno decimo quinto non completo ætatis suæ, sequitur anno dicto natam esse, & concepisse Xptum anno decimo quarto suæ ætatis, quo paulò ante Angelī Anuntiationem cum D. Iosepho nupserat. Eius igitur patria, in qua concepta est fuit Nazaret in Galilæa inferiore; fuit vero nata in Hierusalem iuxta Probaticam Piscinam, vbi erant Aedes Sancti Ioachimi; atque ita sentiunt Damasc. & Hieron. Ibi mansit tres annos, donec præsentata est in templo, vbi undecim vivit, & postea nupsit S. Iosepho.

Scies secundo: Quod habitatio Mariæ magis ordinaria fuit Nazareti, quamvis alibi saepius morata fuerit: Etenim in Montana Iudeæ, in Bethleem, & in Aegyptum perrexit, secuta est Xptum in prædicatione, post cuius mortem Profecta est Ephesum cum S. Ioanne Evangelista, & Anthiochiam Syriæ ad invisendos, & confortandos Fideles; demum iuxta Hispanorum

rum traditionem etiam in Hispaniam traiecit. Post quas excursiones consumato vitæ curriculo mortua est in Hierusalem habens septuaginta, & duos ætatis annos; nam Xptus mortuus est anno ætatis sue trigesimo quarto, & Marie quadragesimo nono; vixit vero hæc post Xpti mortem Viginti tres annos; unde omnis eius ætas fuit septuaginta duorum annorum.

Scies tertio: Quod Mariæ Parentes fuerunt Sanctissimi Joachim, & Anna, Iudei prosapia, Patria Galilæi, qui cum essent steriles, & sexagenarijs maiores, Archangelo Gabriele nuntiante, geverunt hanc Sacratissimam Filia, & ei ex Dei præscripto intimato per eundem Angelum, Sanctissimum MARIAE nomen imponere: Sic quæ plura ante sæcula prædictum fuerat ab aliquibus Doctissimis Iudeis, precipiè à Rabbi Hacados, qui prænuntiaverat Matrem Messiac vocandam fore Mariam, idemque, & Sybillæ cecinerunt.

Quomodo vero componenda sit Genealogia Mariæ res est difficillima. Pro quo scies quarto, quod Mathan descendens per lineam rectam à Davide, & Salomone habuit unum Filium, & duas Filias: Filius fuit Iacob, qui genuit S. Iosephum Sponsum Mariæ; Filiae vero fuere Sobe, & S. Anna Mater Domini nostre: Unde B. Virgo, & S. Ioseph fuerunt Gensobrini in primo gradu, nimirum Filij duorum fratrum.

Sobe

Sobé vero S. Annæ Soror, & Amita B. Virginis genuit Elisabetā Consobrinam Mariæ Vxorēm Zachariæ, & Matrem Ioannis Baptistæ Xpti Præcursoris.

Jacob itidem Pater S. Iosephī, & Frater S. Annæ habuit alium Filium nomine Cleopha, qui ex Vxore sua Maria genuit quatuor Filios, & duas Filias. Filij fuerunt duo Apostoli, S. Jacobus Minor, S. Iudas Thadæus, Ioseph Iustus, qui ingressus est in sortem ad Apostolatum cum S. Mathia, & S. Simon Episcopus Hierosolimitanus post Fratrem suum Sanctum Iacobum: Filiae vero fuere Maria, & Salomè Vxor Zebedæi, & Mater Sanctorum Apostolorū Iacobi Maioris, & Ioannis Evangelistæ: Vnde Sancti Iacobus Minor, Iudas, Ioseph, & Simon fuerunt Consobrini Xpti in primo gradu, hoc est, *Primos primeros*; Sancti vero Iacobus Maior, & Ioannes Consobrini in secundo gradu; id est, *Primos segundos*.

Ex quibus constat, quod ex parte Materna Beata Virgo, & Xptus Filius Dei descendérunt per lineam rectam ex Davide per Salomonem, ut ait S. Math. cap. 1. At vero ex parte Paterna iuxta Genealogiam, quam texit S. Lucas, cap. 3. Beata Virgo, & Xptus per lineam rectam descenderunt ex Davide per alium eius Filium dictum Natan Fratrem Salomonis. Etenim Mathat, qui recta linea descendebat ex Natan Davi-

Davidis Filio, genuit Heli, seu Eliachin, seu Joachim, qui duxit S. Annam, & ex ea genuit Mariam Dominam nostram. Quod si Mathat dicitur Pater S. Iosephī, ibi Pater intelligitur sacer.

Demum quoniam Viri de tribu Iudæ, vni erant descendentes ex Davide, sœpè ducebant Vxores de tribu Levi Sacerdotali; ideo S. Elisabet, ac proinde etiam Maria eius Consobrina, & Xptus erant de *Filiabus Aaron*. Atque in Xpto coniuncta est dignitas Regia per David, & Pontificia per Aaron. Hæc igitur est Generalia Nobilissima Mariæ, qua propter hoc erat legitima hæres Regni Iudeæ; eius que Parentes, plures Mariæ divitias reliquerunt; illa tamen paupertatis amantissima omnes distribuit in Egenos, & nupsit Iosepho Fabrolignario, & Pauperi, vt pote proximiiori consanguineo.

Scies quinto, quod Mariæ corpus fuit perfectissimum supra omnium Mulierum corpora, nam ex eo formandum erat corpus Filij Dei: Item que habuit optimum temperamentum, ita ut omnes eius humores ad pondus fuerint; atque inde nullam ægritudinem umquam passa est, imò neque pati potuit, cum ægritudinum causæ sint vel defectus virtutis formaticis, vel victus, & potus inemperantia; omnia autem hæc à Mariæ corpore absuerent: Cum quò tamen bene stat, quod Marianum corpus non fuerit

rit immortale, nam per continuam consumptiōē humidi radicalis debebat naturaliter aliquando mori quamvis sine infirmitate.

Atque in Sacratissimo Virginis corpore fuit eximia pulchritudo, nam Maria paritura erat Speciosum formam præ Filiis hominum, ideo que vocatur in Scriptura *Tota pulchra*. Erat autem ea venturæ adeò castissima, ut illam viuentibus castitatem afflaret iuxta Bernardum, & Gerzonem; quod potuit provenire, vel à qualitate aliqua supernaturali corpori Virgineo indita, vel quia Deus hoc ad Mariæ præsentiam efficiebat. Demum omnibus iniiciebat venerationem, & reverentiam, atque ideo nullus homo licet impiissimus ausus est vñquā vel levissimo Verbo Mariam lñdere, etiam quando inter tot Viles homines iuxta

Crucem stetit.

DISSESSATI^O VI.

De adoratione, & cultu Deipara.

CVm hucusque de Marianâ prædestinationis effectib⁹ egerimus, & statuerimus immensas illius, ac penè infinitas excellentias, restat solum, vt tant⁹ dignitatis culmen præclives adoremus. Quare sit.

SEC^q

111

ad aliros isti etiam non possunt credere ut si sic ibi sit. SECTIO PRIMA. Ad hanc solam ut Virum Maria adorari debeat, & qua adoratione?

PRæmitto ad resolutionem questionis, quod honor est testificatio aliena excellentiæ, & opinionis, quam de illa habemus: Cui si superaddatur protestatio subiectionis nostra ad subiectum honoratum, excellentiæ, utilitatis, ac dominij super nos, vocatur *Adoratio*. Atque hæc est triplex: Si enim alicui subiecto fiat propter excellentiam Divinam, quam habet est *Latria*, & hæc est propria solius Dei: Si propter excellentiam creatam magis accedente, & participantem de Divina, est *Hyperdulia*: Si demum propter creatam excellentiam minus de Divina participantem, est *Dulia*. Nunc sit.

Prima conclusio cum omniibus Doctoribus Catholicis: Beata Virgo adorabilis est, & debet adorari. Probatur conclusio, primo ex D. Damasc. Orat. 2. de Assump. aiente. *Decet Deum Matrem ea, que Filij sunt possidere, & ab omnibus rebus adorari;* atqui non deceret, si non esset adorabilis: Ergo est. Secundo ratione à priori. Illud subiectum, in quo est titulus veræ adorationis, est adorabile, & debet adorari, sed in Maria sunt plures tituli veræ adorationis: Ergo adorabilis est, &c. Probatur minor: In Maria est maxima inter Creaturas excellentia, & illi

intrin-